

Kız ve Beçtavuęu

Çınar BİBER

Kız ve Beçtavuđu

Çınar BİBER

Maya tozlu çiftlik yolunda seke seke yürüyor, sarı yağmur çizmeleriyle küçük toz bulutları havalandırıyordu. Çizgili kırmızı gömleğinin üstüne yeşil tulum giymiş, içinde defter ve kalem olan bez bir çanta taşıyordu. Bugün özel bir gündü. Bütün günü Bekçi Tom'un çiftliğinde geçirecekti. 'Hayvanları görmek için sabırsızlanıyorum!' dedi; kıvrıcık siyah saç topuzları her adımda zıplıyordu.

Bekçi Tom onu kapıda karşıladı. Uzun boylu ve geniş omuzluydu; hasır şapkası ve sıcacık, kırıksık bir gülümsemesi vardı. 'Hoş geldin, Maya!' dedi. 'Bugün sana bir sürprizim var. Yeni bir beçtavuğu sürümüz var.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Beçtavuğu mu?' diye sordu. 'Nasıl kuşlar onlar?' Tom kıkırdadı. 'Onları görmeden önce duyacaksın,' dedi. 'Çiftliğin en gürültücü kuşları onlar!'

Tom, Maya'yı ahırın arkasındaki çimenli bir avluya götürdü. Birden havayı yüksek sesli bir koro doldurdu: 'Buk-buğday! Buk-buğday! Çi-çi-çi!' Maya elleriyle kulaklarını kapattı. 'Vay canına!' diye güldü. 'Gerçekten gürültücüler!' Koyu gri benekli tüyleri ve beyaz puantiyeleri olan tombul kuşlardan oluşan bir sürü ortalıkta dolaşıyordu. Çıplak mavi-gri kafalarında parlak kırmızı-turuncu ibikler vardı ve küçük yuvarlak gövdeleri hızla hareket ediyordu. 'Puantiyeli paltolar giymiş gibi görünüyorlar!' dedi Maya.

Maya defterini ve kalemini çıkardı. 'Çıkardıkları her sesi yazacağım,' dedi Tom'a. Tom başını salladı. 'İyi fikir. Dikkatlice dinle.' Maya bir saman balyasına oturup izledi. İlk başta beçtavukları rastgele sesler çıkarıyor gibiydi. Toprağı eşeleyip cıvıldaşıyorlardı: 'Çi-çi-çi! Buk-buğday!' Maya yazdı: Birinci ses: çi-çi-çi. İkinci ses: buk-buğday. Ama bunlar ne anlama geliyordu?

Tam o sırada tepeden bir gölge geçti. Bir şahin! Beçtavukları keskin, hızlı bir ötüşle patladı: 'Kek-kek-kek-kek!' Bir anda sürü dondu, sonra çalıların altına koştu. Kahverengi ve krem rengi tüylerden küçük yumaklar olan civcivler de onların peşinden koşturdu. Maya'nın kalemı sayfada uçtu. 'Bu bir uyarı ötüşü!' diye fısıldadı. 'Duyunca hepsi saklandı.'

Şahin uçup gidince beçtavukları ortaya çıktı. Diğerlerinden daha iri olan bir anne tavuk yumuşak, gıdaklayan bir ses çıkardı: 'Gıdak-gıdak-gıdak.' Cıvcivler her yönden koşarak geldi; cıvıldaşıyor, birbirlerinin üstüne yuvarlanıyorlardı. Maya gülümsedi. 'Bu cıvciv çağrısı!' dedi. 'Onlara güvende olduklarını söylüyor.' Yazdı: Uyarı = kek-kek-kek. Cıvciv çağrısı = gıdak-gıdak-gıdak.

Sonra Maya, beçtavuklarının tohumları gagalarken alçak, mırıldanan bir ses çıkardıklarını fark etti. 'Buk-buğday, buk-buğday,' diyorlardı ama daha yumuşak ve yavaş. Saklanmıyor ya da kaçmıyorlardı. Sadece konuşuyor gibiydiler. Maya yazdı: Sohbet = yumuşak buk-buğday. 'Her şey için bir sesleri var!' dedi. Tom çite yaslandı. 'Öğreniyorsun,' dedi. 'Çoğu insan sadece gürültü duyar. Sen ise kelimeleri duyuyorsun.'

Maya keşfini test etmeye karar verdi. Sürü sakinleşene kadar bekledi, sonra yüksek sesle el çırttı. Beçtavukları hemen keskin 'kek-kek-kek' uyarısını verip siper almaya koştu. 'İşe yarıyor!' diye kıkırdadı Maya. 'Beni şahin sanıyorlar!' Defterine yazdı: Uyarı ötüşü onları saklanmaya itiyor. Sonra yumuşak bir gıdıklama denedi. Cıvcıvler küçük kafalarını yana eğdiler ama yerlerinde kaldılar. 'Anneleri olmadığımı biliyorlar,' dedi.

Tom, Maya'ya beçtavuklarının yemek için de özel bir çağrısı olduğunu gösterdi. Tahılları saçtığında bir kuş yüksek, ritmik bir 'Buk-buğday! Buk-buğday!' çıkardı ve bütün sürü koşarak geldi. 'Bu akşam yemeği zili,' dedi Tom. Maya bunu da listesine ekledi: Yemek çağrısı = yüksek buk-buğday. Kendini bir gizemi çözen dedektif gibi hissetti.

Öğleden sonra ilerledikçe Maya daha çok ses fark etti. Alçak, hırlayan bir 'grrrr' 'yerimden uzak dur' demekti. Hızlı bir 'çi-çi' 'buradayım' demekti. Her birini yazdı; defteri kıvrımlar ve notlarla doldu. Tom ona bir bardak limonata getirdi. 'Saatlerdir dinliyorsun,' dedi. 'Ne öğrendin?' Maya başını kaldırdı, aralıklı dişleriyle genişçe gülümsedi. 'Sadece gürültücü değiller,' dedi. 'Konuşuyorlar!'

Maya defterini kapattı ve duyduđu her şeyi düşündü. Beçtavukları birbirlerini tehlikeye karşı uyarmış, civcivlerini çağırmış, yemeđi duyurmuş ve sadece eğlence için sohbet etmişti. 'Bu gizli bir dil gibi,' dedi. 'Ve ben onu öğreniyorum!' İcini sıcacık bir gurur kapladı. Sabırlı ve meraklı olmuştu ve bu işe yaramıştı. Hayvan iletişimi sürprizlerle doluydu.

Tom başını salladı. 'Biliyor musun, çoğu insan bunu hiç fark etmez,' dedi. 'Gürültü duyar ve geçer. Ama sen durup dinledin. Bu özel bir yetenek.' Maya'nın yüzü aydınlandı. 'Bunu başkalarına öğretmek istiyorum,' dedi. 'Belki beçtavuğu ötüşleri hakkında bir kitap yazarım.' Tom güldü. 'Onu okurum!' Hasır şapkasını hafifçe kaldırdı. 'Sen gerçek bir dinleyicisin, Maya.'

Güneş batmaya başlarken beçtavukları sakinleşti. Yumuşak, uykulu sesler çıkardılar: 'Buk-buğday, buk-buğday,' alçak ve yavaş. Maya son notunu yazdı: İyi geceler çağrısı = yumuşak, yavaş buk-buğday. Sesler ve anlamlarla dolu defterine baktı. 'Bana öğrettiğiniz için teşekkürler,' diye fısıldadı kuşlara. Bir beçtavuğu küçük yuvarlak gözünü kırptı ve sanki 'Rica ederim' der gibi yumuşakça gıdıkladı.

Kapıya dönüş yolunda Maya'nın sarı çizmeleri tozlanmış, kıvrıkcık saç topuzları biraz dağılmıştı ama umursamadı. Defterini sıkıca tuttu. 'Gelecek hafta yine geleceğim,' dedi Tom'a. 'Daha fazlasını öğrenmek istiyorum.' Tom gülümsedi. 'Beçtavukları burada olacak,' dedi. 'Ve söyleyecek çok şeyleri olacak.'

O gece Maya yatağında oturup notlarını okudu. Keskin uyarı ötüşünü, yumuşak civciv çağrısını, heyecanlı yemek çağrısını ve uykulu iyi geceler seslerini hatırladı. Hayvanların, dinlemeye zaman ayırdığımız sürece kendi konuşma biçimleri olduğunu fark etti. Defterini kapattı ve gülümsedi. Çiftlikte dinleyip öğrenerek geçen ne eğlenceli bir gün!

Maya puantiyeli kuşları ve onların gizli dilini hayal ederek uykuya daldı. Hayvan seslerini bir daha asla aynı şekilde duymayacağını biliyordu. Her cıvıltı, her gıdıklama ve her ötüş önemli bir anlam taşıyor olabilirdi. Ve o, Maya, anlamaya bir adım daha yaklaşmıştı. Kız ve beçtavuğu harika bir keşfi paylaşmıştı ve bunu herkesle paylaşmak için sabırsızlanıyordu.